

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118208763
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118208763.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holič a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: H. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T., S. XX, toho času ÚVTOS Želiezovce, so sídlom Želiezovce, Veľký Dvor 12, proti žalovanému: Okresná prokuratúra Trnava, so sídlom Trnava, Vajanského 22, o zaplatenie 5.000,- Eur, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 12C/65/2018-11 zo dňa 27. novembra 2018, takt

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie r u š í a vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením prvoinštančný súd I. výrokom podanie žalobcu zo dňa 24. 10. 2018, doručené Okresnému súdu Trnava dňa 29. 10. 2018, označené ako „Podnet na podanie žaloby v zm. ust. § 247 ods. 1, ods. 2 OSP s poukazom na ust. § 249 ods. 1, ods. 2 OSP, žaloba smeruje proti žalovanému správneho orgánu Okresná prokuratúra Trnava - pracovník samosprávneho orgánu Okresnej prokuratúry Trnava, prokurátor JUDr. Adam Petrovič, PhD.“ odmietol, II. výrokom žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 127 ods. 1, 2, § 129 ods. 1, 2, 3, § 132 ods. 1, 2, 3, § 133 ods. 1, 2, § 135 ods. 1, 2, § 136, § 256 ods. 1, čl. 4 ods. 1, 2, čl. 17 Civilného sporového poriadku. Vecne argumentoval v podstate tým, že podanie žalobcu zo dňa 24.10.2018 neobsahovalo náležitosti riadnej žaloby, okresný súd vyzval žalobcu uznesením č. k. 12C/65/2018-4 zo dňa 6.11.2018 na doplnenie a odstránenie väd podania v určenej lehote (doručené žalobcovi dňa 12.11.2018). Žalobca podaním zo dňa 12.11.2018 (doručeným dňa 15.11.2018) podanie zo dňa 24.10.2018 doplnil, avšak neopravil, keď žalobca opätovne riadne neoznačil žalovaného, žiadnym spôsobom relevantne neopísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce ním požadovaný nárok, keď len odkázal na označené dôkazy, nepripojil dôkazy na preukázanie rozhodujúcich skutočností a ani neuviedol zrozumiteľný, jasný a vykonateľný žalobný návrh, t. j. petit, z ktorého by bolo zrejmé, akého rozhodnutia sa žalobca domáha, keď síce uvádza ako požaduje, aby rozhodnúť, avšak takýto žalobný návrh naďalej zostáva zmatečný, nezrozumiteľný, neurčitý, nejasný a nevykonateľný. Keďže ani na výzvu okresného súdu žalobca v stanovenej lehote nedostatky podania neodstránil, keď o následkoch bol riadne poučený, pričom nedoplnenie vo výzve uvedených nedostatkov má za následok nemožnosť v konaní pokračovať, okresný súd podanie žalobcu odmietol. V záujme hospodárnosti, účelnosti a rýchlosti konania žalovanému okresný súd nárok na náhradu trov konania nepriznal, hoci žalobca síce zapríčinil zastavenie konania (neodstránením väd podania), avšak žalovanému do súčasnosti nevznikli žiadne trovy konania.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie (v spojení s jeho doplnením na čl. 23) s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku a žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a konať vo veci žaloby. Argumentoval tým, že po doplnení žalobného návrhu jasne odôvodnil, aby súd v rozhodnutí

zaviazal Okresnú prokuratúru zastupujúcu Slovenskú republiku k finančnému zadosťučineniu vo výške 5.000,- Eur za spôsobenú psychickú, traumatickú ujmu v trestnoprávnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre Trnava vedenej pod sp. zn. 1Pv621/17/2207. Rozhodnutím Okresného prokurátora Trnava sp. zn. 1Pv/621/17/2207-17 zo dňa 5.4.2018, sp. zn. 1Pv/621/17/2207-19 zo dňa 12.4.2018 utrpel psychickú traumu, keď po prepustení z ÚVTOS Ilava dňa 4.1.2019 bude musieť navštevovať odbornú pomoc, z dôvodu, že sa mu zhoršil zdravotný stav ako „EPILEPTIKOVI“. Vo výzve, ktorú mu okresný súd preposlal nebol podľa § 160 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku poučený, že môže mať zákonné právo zvoliť si advokáta. Ďalej poukázal na to, že vo veci žaloby podanej na okresnom súde rozhodujú dve sudkyne pod sp. zn. 12C/65/2018, sp. zn. 17C/70/2018).

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. b/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), viazaný pritom skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie preskúmaným uznesením správne v súlade so zákonom odmietol podanie žalobcu pre nedostatok, pre ktorý nemožno v konaní pokračovať, v danom prípade pre neodstránenie nedostatkov podania v zmysle výzvy okresného súdu (uznesenie č. k. 12C/65/2018-4 zo dňa 6.11.2018).

6. Z obsahu spisu vyplýva, že podaním doručeným okresnému súdu dňa 29.10.2018 sa žalobca domáhal voči Okresnej prokuratúre Trnava zaplata finančného zadosťučinenia vo výške 5.000,- Eur z dôvodu, že dozorový prokurátor uznesením sp. zn. 1Pv621/17/2207-17 zo dňa 5.4.2018 a uznesením sp. zn. 1Pv/621/17/2207-19 zo dňa 12.4.2018 porušil zákon v procesnom postavení obvineného, o čom bolo rozhodnuté uznesením Generálnej prokuratúry SR sp. zn. IV 1VP2199/18/1000-8 zo dňa 2.10.2018 (žiadal ustanoviť obhajcu na zastupovanie. V podaní označil Okresnú prokuratúru so sídlom Vajanského 22, 918 67 Trnava. Uznesením č. k. 12C/65/2018-4 zo dňa 6.11.2018 okresný súd vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia svoje podanie zo dňa 24.10.2018, doručené dňa 29.10.2018 doplnil a odstránil jeho vady a to tak, že označí strany, pravdivo a úplne opíše rozhodujúce skutočnosti, pričom opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy, označí dôkazy na preukázanie rozhodujúcich skutočností, pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svoj viny pripojiť a uvedie zrozumiteľný, jasný a vykonateľný žalobný návrh, t. j. čoho sa žalobca domáha (petit, z ktorého bude zrejmé, čo žalobca navrhuje a čoho sa domáha). Podaním doručeným okresnému súdu dňa 15.11.2018 žalobca doplnil žalobu tak, že žiada, aby okresný súd zaviazal Okresnú prokuratúru Trnava (ktorú označil ako porušiteľa základného práva a slobody so sídlom Vajanského 22, 918 67 Trnava) na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5.000,- Eur žalobcovi (zároveň žiadal ustanoviť obhajcu na zastupovanie).

7. Podľa § 160 CSP, súd poskytuje stranám poučenia o ich procesných právach a povinnostiach v rozsahu ustanovenom týmto zákonom. Súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. Poučovaciú povinnosť podľa odsekov 1 a 2 súd nemá, ak je a) stranou štát, štátny orgán alebo právnická osoba a osoba, ktorá za ňu koná, alebo jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) strana zastúpená advokátom, právnickou osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, odborovou organizáciou alebo fyzickou osobou, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

8. Ustanovenie § 160 ods. 1 a 2 CSP je všeobecným základom pre poučovanie v civilnom súdnom konaní. Jeho obsahom je poučenie o procesných právach a povinnostiach strán. Súd je povinný poučiť strany najmä o tom, aké práva im priznávajú a aké povinnosti im ukladajú procesné predpisy, ako je potrebné nimi zamýšľané procesné úkony vykonať, aby sledovali procesné účinky, prípadne

ako je potrebné odstrániť vady už vykonaných procesných úkonov, aké právne následky sú spojené s prevedenými procesnými úkonmi a ako je potrebné splniť procesnú povinnosť zo zákona alebo z rozhodnutia súdu. Do poučovacej povinnosti ale nepatrí návod, čo by účastník mal alebo mohol v danom prípade vykonať, ale iba pomôcť k tomu, aby mohol zákonom stanoveným spôsobom dať najavo, čo hodlá v konaní urobiť (obdobne uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/345/2012).

9. Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

10. K forme právnej pomoci sa zaraďuje poučovacia povinnosť súdu v civilnom sporovom konaní. Zákon súdom ukladá, aby pri plnení svojich úloh strany poučovali. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch pri výkone súdnictva súdy v Slovenskej republike prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci v civilnom procese (ďalej len "občianskoprávne veci"). Ďalšie úlohy majú súdy v správnom súdnictve a v iných formách verejného súdnictva.

11. Obsahom poučenia je poučenie o procesných právach a procesných povinnostiach. Poučovacia povinnosť sa týka najmä tých procesných práv a povinností, ktorých využitie (realizácia) alebo splnenie (rešpektovanie) má základný význam pre kvalitu zabezpečenia a realizácie základného práva na súdnu ochranu. Z tohto dôvodu má poučovacia povinnosť základný zmysel pri začatí civilného sporového konania, pri zmenách jeho predmetu a strán, pri skúmaní procesných podmienok a napokon aj pred rozhodnutím súdu o veci. Vychádzajú z tohto inštitútu by súd mal poskytovať poučenie náležite konkrétne a vždy o tých procesných právach a povinnostiach, keď je to vzhľadom na stav konania potrebné. Poučovaciu povinnosť je potrebné poskytnúť konkrétne, adresne a až vtedy, pokiaľ jej potreba vyjde v priebehu konania najavo (pozri uznesenie NS ČR sp. zn. 2Cdon 813/1997). Zákon nepredpisuje v akej forme sa má poučovacia povinnosť realizovať. Poučenie bude súd spravidla poskytovať písomne, avšak môže aj na pojednávaní, pokiaľ jej splnenie zachytí v zápisnici tak, aby bolo zrejmé, že sa poučenie dostalo do dispozície strany sporu.

12. Optimálne plnenie poučovacej povinnosti vyžaduje materiálne chápanie tejto povinnosti súdu a súčasne aj odmietnutie prílišného formalizmu pri plnení manudukčnej povinnosti súdu. Tieto dve základné pravidlá umožnia súdu vyhnúť sa všetkým extrémom pri plnení poučovacej povinnosti bez toho, aby sa chybným plnením tejto povinnosti narušili ústavné základy práva na súdnu ochranu. Tieto pravidlá znamenajú, že rozsah a kvalitu plnenia poučovacej povinnosti vnímame vždy konkrétne a so zreteľom na prejednávanú a rozhodovanú vec, ktorá nemôže byť charakterizovaná hmotným právom, ale potrebou upozorniť stranu na jej procesné práva a povinnosti bez ohľadu na to, podľa akého hmotného práva sa jeho nárok posudzujú alebo môže posudzovať.

13. Spôsob plnenia poučovacej povinnosti musí rešpektovať ústavný princíp rovnosti strán, nestrannosť súdu a zákaz prejednikovania názoru súdu. Tieto tri požiadavky spolu súvisia a ich rešpektovanie je výsledkom náležiteho zhodnotenia situácie sudcom pred poskytnutím poučenia o procesných právach a povinnostiach niektorej strane. Obsah týchto požiadaviek je jasný a definovaný nielen v zákonoch, ale aj v justičnej praxi, a preto bude len vecou konkrétnej situácie, ako sa sudca vyrovná nielen s plnením poučovacej povinnosti, ale aj s nevyhnutnosťou postupovať nestranne a bez narušenia procesnej rovnováhy medzi stranami, prípadne predčasného uvedenia jeho názoru na meritum prípadu.

14. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

15. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

16. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

17. Odvolací súd poukazuje i na to, že obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94).

18. Porušením práva na spravodlivý proces je možné podľa odvolacieho súdu chápať i taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd strane znemožní realizáciu tých práv, ktoré jej priznával Občiansky súdny poriadok, teraz už Civilný procesný poriadok za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými predpismi.

19. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu (účastníka súdneho konania) na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

20. S poukazom na vyššie uvedené je potom nesporné, že prvoinštančný súd pochybil, ak vo veci odmietol podanie žalobcu bez toho, aby žalobcu, ktorý už v odmietnutom podaní žiadal ustanoviť „obhajcu“ na zastupovanie, poučil žalobcu podľa § 160 ods. 2 CSP o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (zvoliť si advokáta). Okresný súd teda porušil svoju poučovaciu povinnosť podľa § 160 ods. 1 CSP (ohľadom § 160 ods. 2 CSP), čím porušil zákonom dané procesné práva žalobcu. Odvolací súd sa stotožnil v tejto časti s odvolacou argumentáciou žalobcu a v dôsledku porušenia uvedených zákonných ustanovení súdom prvej inštancie mu neostávalo nič iné, než napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

22. Povinnosťou prvoinštančného súdu v ďalšom konaní, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude opätovne vec prejednať za stavu dodržania postupu opísaného vyššie, v ktorom odstráni procesné pochybenie, ktorého nedostatok spôsobil aj nutnosť napadnutého uznesenia, teda poučí žalobcu o procesných povinnostiach (najmä § 160 ods. 2 CSP), následne znova posúdi či žaloba žalobcu (podanie zo dňa 24.10.2018 v spojení s podaniami zo dňa 12.11.2018, zo dňa 3.12.2018 a zo dňa 10.12.2018) spĺňa požiadavky v zmysle § 132 ods. 1 CSP (v opačnom prípade bude nutný postup podľa § 129 CSP). Odvolací súd poukazuje na to, že z obsahu spisu označeného v odseku 6 vyplýva, že žalobca už v odmietnutom podaní uviedol čoho sa domáha (zaplatenia finančného zadostučinenia vo výške 5.000,- Eur). Zároveň v podaní zo dňa 12.11.2018 doplnil označenie žalovanej strany (Okresná prokuratúra Trnava), avšak následne v podaní zo dňa 10.12.2018 (doplnenie odvolania) na čl. 23 ako žalovanú stranu označil (už) Slovenskú republiku, preto je potrebné najskôr si ujasniť, či uvedené označenie žalovanej strany je návrhom žalobcu podľa § 79 CSP alebo § 80 CSP, o ktorom je potrebné následne aj procesne rozhodnúť. V prípade riadnej žaloby okresný súd uplatnený nárok vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania rozhodne z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení, pričom rozhodnutie náležite odôvodni v súlade s § 220 ods. 2 CSP.

23. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP), nakoľko nesprávne rozhodnutie s nutnosťou jeho zrušenia zakladá povinnosť súdu prvej inštancie rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

24. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).